

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/208/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816200517
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816200517.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Mesto Prievidza, IČO: 00 318 442, so sídlom Námestie slobody 14, 971 01 Prievidza, proti odporcovi: Ing. B. J., bytom B. XXXX/XX, XXX XX J., o nahradenie prejavu vôle, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 13C/10/2016-28 zo dňa 20. apríla 2016, jednohlasne, takto

r o z h o d o l i :

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.01.2016 doplneného podaním doručeným súdu dňa 17.03.2016 domáhal nahradenia prejavu vôle odporcu ako oprávneného z vecného bremena uzatvoriť s navrhovateľom ako povinným z vecného bremena zmluvu o zriadení vecného bremena.

Výzvou zo dňa 18.03.2016 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 99,50 eur v lehote 10 dní odo dňa jej doručenia s poučením, že ak poplatok nebude zaplatený v uvedenej lehote, súd konanie zastaví. Výzva bola navrhovateľovi doručená dňa 24.03.2016, do dnešného dňa však nebol poplatok za návrh zaplatený. Súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, nakoľko má za to, že v danej veci nejde o konanie týkajúce sa verejného a spoločensky prospešného záujmu. Zároveň súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obdo 27/02 (R 118/2003) v ktorom Najvyšší súd SR skonštatoval, že obce sú oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. b) len v konaniach, ktorých predmetom sú vzťahy, ktoré vznikli pri plnení tých úloh obce, ktoré sú priamym zabezpečením verejných potrieb, alebo s ním bezprostredne súvisia. Konania, ktorých predmetom sú vzťahy, ktoré vznikli pri ostatnej činnosti obce, nie sú podľa tohto ustanovenia oslobodené od poplatku.

Navrhovateľ v určenej lehote súdny poplatok z návrhu nezaplatil, preto súd v zmysle citovaného ustanovenia zákona konanie vo veci zastavil. O následkoch nezaplatenia poplatku navrhovateľ ako poplatník bol poučený.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v ktorom uviedol, že v návrhu na vydanie rozkazu na plnenie uviedol, že zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov v ustanovení § 7 ukladá orgánom obce a organizáciám povinnosť hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov. Podanie návrhu na vydanie rozkazu na plnenie je práve konaním smerujúcim k ochrane verejných peňažných prostriedkov, s ktorými mesto Prievidza nakladá pri výkone svojich práv a povinností v prospech rozvoja obce a jej občanov, ktoré je oprávnené, ale

aj povinné zabezpečovať a vykonávať na základe vyššie uvedených zákonných úprav a dbať na to, aby nebol nedôvodné zaťažovaný jeho rozpočet. Aj napriek uvedenému, bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku a z dôvodu, že je toho názoru, že je v danej veci vyňatý z poplatkovej povinnosti, súdny poplatok spojený s návrhom na vydanie rozkazu na plnenie nezaplatil. Vzhľadom k tomu, že výzva na zaplatenie nemala formu uznesenia, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie, uplynutím lehoty na zaplatenie boli splnené zákonné predpoklady na zastavenie konania. Podaním predmetného návrhu na súd konal v súlade s ustanoveniami zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je obec povinná pri hospodárení s majetkom obce najmä udržiavať a užívať majetok, chrániť ho pred poškodením a stratou a rovnako použiť všetky právne prostriedky na jeho ochranu, vrátane včasného uplatňovania práv a oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi. Aj v danej veci je potrebné považovať uplatnenie tohto práva obce za vec verejného a všeobecne prospešného záujmu, nakoľko nahradením prejavu vôle odporcu súdom dôjde okrem splnenia záväzku odporcu ako oprávneného z vecného bremena aj k získaniu finančných prostriedkov ako príjmu do obecného rozpočtu, a to ako odplaty za zriadenie vecného bremena, ktorá predstavuje náhradu za obmedzenie obce v jej vlastníckom práve užívať pozemky ako nehnuteľný majetok obce, ktorý je už toho času zaťažovaný na základe zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena, a to umiestnením stavieb inžinierskych sietí na pozemkoch vo vlastníctve mesta, avšak nateraz bezodplatne. Preto opakovane uviedol, že v tomto konkrétnom súdnom konaní spĺňa podmienku oslobodenia od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý ustanovuje, že od poplatku sú oslobodené obce a vyššie územné celky v konaní vo veciach verejného a spoločensky prospešného záujmu, a preto podáva proti uzneseniu súdu odvolanie s tým, že navrhuje súdu, aby ho zrušil a ďalej vo veci konal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne, a to z týchto dôvodov:

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch od poplatku sú oslobodené obce a vyššie územné celky v konaní vo veciach verejného a spoločensky prospešného záujmu.

Na základe znenia a systematického zaradenia citovaného zákonného ustanovenia možno dospieť k záveru, že úmyslom zákonodarcu nebolo poskytnúť obciam a vyšším územným celkom všeobecné osobné oslobodenie bez ohľadu na to, o akú vec ide, ale iba tzv. oslobodenie zmiešané, v prípade ktorého zákon priznáva oslobodenie týmto subjektom len vo vymedzených veciach, ktorými sú veci verejného a spoločensky prospešného záujmu. Keďže pre pojem verejný a spoločensky prospešný záujem absentuje v zákone o obecnom zriadení legálna definícia, treba tieto súvislosti posudzovať na účely každého konkrétného konania prísne individuálne (in concreto), keďže ich zovšeobecnenie na druhovo podobné veci (konania) nesie neprimerané riziko obchádzania zákonných dôvodov na osobné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa citovaného zákonného ustanovenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. mája 2004 sp. zn. 1Cdo 24/2004).

Vychádzajúc z charakteru úloh obce a jej orgánov definovaných v zákone č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len zákon o obecnom zriadení) ich celá činnosť, vrátane hospodárenia s majetkom, musí smerovať k plneniu úloh obce, teda k rozvoju obce a k blahu jej obyvateľov. Z pohľadu predpisov upravujúcich postavenie obcí a ich hospodárenie, obec celú svoju činnosť vykonáva vždy v širokom - obecnom záujme. Samotný zákon o obecnom zriadení vymedzuje, že obecný majetok možno použiť najmä na verejné účely, na podnikateľskú činnosť a na výkon samosprávy obce, teda použitie majetku obce nelimituje len na jediný - verejný účel, ale pozná a predpokladá aj iné rozlišujúce použitie majetku na verejné účely od jeho ostatného použitia na výkon samosprávy alebo podnikateľskú, prípadne inú činnosť. Aj na účely zákona o súdnych poplatkoch pritom treba odlišovať konania, predmetom ktorých sú vzťahy, ktoré vznikli pri plnení tých úloh obce, ktoré sú priamym zabezpečením verejných potrieb, alebo s ním bezprostredne súvisia od vzťahov, ktoré vznikli pri ostatnej činnosti obce (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. októbra 2002 sp. zn. 4 Obdo 27/02, publikované pod R 118/2003).

Keďže obec môže v rámci svojich úloh vykonávať všetky úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce, môže vykonávať vlastnú investičnú a podnikateľskú činnosť, a teda vstupovať do rôznych záväzkových vzťahov a uplatňovať si majetkové práva obce, tieto konania nemožno považovať za veci verejného a spoločensky prospešného záujmu. A to ani napriek

argumentu, že ide o spôsob získavania finančných prostriedkov alebo iných majetkových práv, ktoré majú nepochybne slúžiť na plnenie úloh obce.

V preskúmvanej veci je predmetom konania nahradenie prejavu vôle odporcu ako oprávneného z vecného bremena uzatvoriť s navrhovateľom ako povinným z vecného bremena zmluvu o zriadení vecného bremena. V danom prípade tak ide o uplatňovanie práva obce a o spôsob získania finančných prostriedkov, ktoré majú nepochybne slúžiť na plnenie úloh obce, teda v konečnom dôsledku obecnému záujmu. Je to však zo záväzkového vzťahu, ktorý nevznikol pri zabezpečovaní verejných potrieb a spoločensky prospešného záujmu a ani s nim bezprostredne nesúvisí.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli z vyššie konkretizovaných dôvodov v tomto konaní splnené podmienky na to, aby navrhovateľ podliehal osobnému oslobodeniu od súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým konanie zastavil z dôvodu, že navrhovateľ v určenej lehote súdny poplatok z návrhu nezaplatil, preto treba považovať vecne správne, na základe čoho odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.